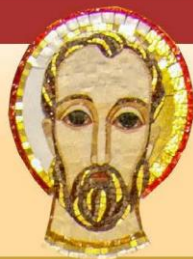




XXXI, MAREC 2025

TVOJE DOBROTE



ROMARJI UPANJA V SVETEM LETU

Postni čas je pravi trenutek za poglobitev našega odnosa z Bogom, s samim seboj, soljudmi in s stvarstvom. Morda nas je vsakodnevna življenjska rutina odvrnila od pristinega prijateljstva s Stvarnikom nebes in zemlje, ki je naš Oče in nas čaka v vsakem trenutku.

V postnem času lahko spet začutimo željo po Bogu, ki je ljubezen, ki nas sprejema takšne, kakršni smo, z vsemi napakami in grehi.

Ali ni postni čas ena sama želja najti Boga?

Ali ni postni čas najti Boga, ki je ljubezen?

Ali ni postni čas odkriti Boga, ki živi tudi v mojem bližnjem?

Ali ni postni čas ponesti Boga v šole in na svoja delovna mesta?

Ali ni postni čas dovoliti, da se sliši Njegova govorica?

Ali ni postni čas prižgati Njegovo luč v temnih kotičkih naše družbe?

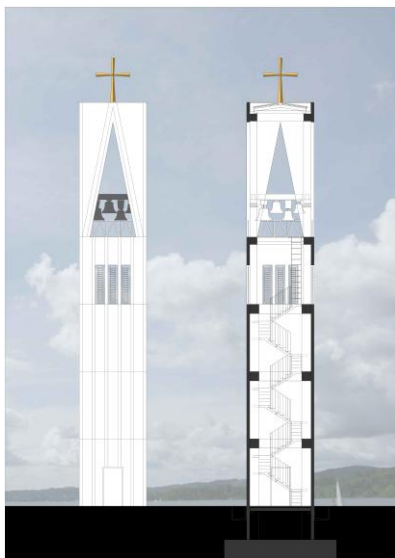
Postni čas je ena sama velika želja najti Boga, najti ga v vsakem trenutku mojega in tvojega življenja. Kajti Kristus je res umrl za vse nas, a tretji dan je vstal od mrtvih!







NAČRTI ZA ZVONIK CERKVE SV. NIKOLAJA

V ANKARANU
ZAHVALJUJEMO SE VSEM, KI STE ŽE
DAROVALI IN SE ŠE NAPREJ
PRIPOROČAMO VAŠI
VELIKODUŠNOSTI.



VZOREC UPN NALOGA ZA NAKAZILO DARU ZA ZVONIK

Ime plačnika UPN QR - potrdilo		Koda QR 		IBAN plačnika Polog Dvig	
Namen in rok plačila Zvonik		Referenčni plačilni ime, ulica in kraj		Koda QR 	
Znesek EUR		Znesek EUR		QR	
IBAN in referenca prejemnika SI56 0432 1000 3318 296 SI00 5030		Koda namena Namen plačila CHAR Zvonik		Podpis plačnika (neobvezno šifra)	
Ime prejemnika Župnija Ankarana Oljčna pot 18 6280 Ankarana		IBAN prejemnika SI56 0432 1000 3318 296		Prostor za vpis pomožnika plačilnih storitev	
Referenca prejemnika SI00 5030		Ime, ulica in kraj prejemnika Župnija Ankarana Oljčna pot 18 6280 Ankarana		Prostor za vpis pomožnika plačilnih storitev	

PASTIRSKO PISMO ŠKOFA PETRA ZA POSTNI ČAS 2025

POST BESED IN SPOROČIL

Spoštovani duhovniki, redovniki in redovnice,
dragi bratje in sestre v Kristusu.

Dovolite, da vam ob začetku postnega časa, ki ga začenjamo na pepelnično sredo, namenim nekaj misli v spodbudo in morebitno pomoč.

Postni čas je kot zdravstveni dom, kamor se nagnetemo v svojih tegobah, da bi ozdraveli. Od zdravnikov veliko pričakujemo, ker vemo, da nam lahko pomagajo. Mi zaupamo njim boleznim, oni pa nam pomagajo do zdravljenja. Uspešnost zdravljenja je odvisna od zaupanja, dobre diagnostike in tudi zdravlil. Velikokrat pa pomaga samo še poslušanje. Besede so pri tem blagodejne in terapevtske.

Že modri Sirah je veliko stavil na besede: potrebujejo nego kot drevje, ki daje sad. Lahko so kot smeti, ki ostanejo na rešetku; lahko pa kot lončarska posoda, ki jo preizkuša peč. Ljudje se z govorjenjem razodevamo, kdo smo. Po besedah se spozna naše duševno in mentalno stanje (prim. Sir 27,4-7).

Papež Frančišek nas opozarja, da kletve, obrekovanje in opravljanje kličejo v bližino hudobnega duha in s seboj prinašajo tudi smrt. Jezik je organ, ki poživlja duha in srce, lahko pa je tudi hud rabelj, ki uničuje bližnjemu ime, nemalokrat tudi življenje. Smeti slabega govorjenja in sporočanja so kot pepel, ki ga veter nanese na obleko. Težko jo je potem očistiti.

Pravi orkan raznašanja slabih besed in sporočanja so digitalni mediji in forumi. Uničujejo dobro ime, ponižujejo, povzročajo sovraštvo in pri prizadetih tudi misel na maščevanje. Vse se vrti v krogu nasilja. Pretresajo nas hudi zločini na trgih, po šolah in drugih javnih ustanovah. Ni razlik v letih – ne pri storilcih in ne pri žrtvah. To vzbuja skrbi in strah. Sprašujemo se, kje smo sploh še varni.

Zelo potrebujemo dobre besede in sporočila. Ne gre zgolj za preventivo pred slabim, temveč za življenje.

Apostol Pavel v Prvem pismu Korinčanom kliče po neuničljivosti in neumrljivosti. Če kdo, potem prav on zelo dobro ve, kaj je to smrt. Nenehno je bila na preži, da ga uniči. Vendar pa se Pavel ne da. Celo posmehuje se ji: »Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo (1 Kor 15, 55)?« Tudi Pavel ve, da bo nekoč umrl, vendar ne zamenja. Umrl bo z namenom: za Kristusa – da bo z njim deležen Očetove slave v nebesih. Pri svojem oznanjevanju je Pavel govoril dobre besede, ki so bile včasih krepke in jasne, vendar zmeraj v službi evangelija. Ni se ogibal resnice, da bi vse pridobil za Kristusa. Ni sramotil, da zaradi tega morebiti ne bi koga izgubil za Kristusa.

Postni čas nam daje dve možnosti: ali bomo svoje oči in misli imeli vsakodnevno prilepljene zgolj na besede in sporočila o nasilju in smrti ali pa bomo izbirali dobre besede in vsebine in napravili kaj za pomirjenost v nas in med ljudmi. Sami bomo težko zmogli. Za pomoč lahko zaprosimo starše ali druge člane domače družine oziroma koga, ki mu zaupamo in je vreden zaupanja. Naš vodnik naj bo kdo, ki ni slep za to, kaj je dobro in kaj ni. Pri tem seveda ne obsoja in ne zganja panike, ko opazi, da nam ne gre najboljše. Ve, da tudi sam ima v očesu vsaj iver, zato ne bo iskal bruna v očesu drugega. Dobro je imeti takšnega prijatelja. Če ga ni, ga ves postni čas iščimo. In če ga najdemo šele na koncu postnega časa, ga bomo potrebovali tudi ob veliki noči in še dolgo potem. Jezus nam daje Svetega Duha tudi za iskanje in najdenje prijatelja, ki vidi tam, kjer mi ne vidimo (prim. Lk 6,39-45). Vztrajno molimo in prosimo zanj. Vsakdo mora imeti dobrega prijatelja.

Postni čas je od Boga podarjena možnost, da vidimo, kako je z nami. Izboljšave so vedno mogoče. Odločitve za dobre sadove ali pa smeti na rešetu – vse je doma v našem srcu.

Papež Frančišek v buli o napovedi rednega svetega leta 2025 *Upanje ne osramoti* med drugim pravi: »V moči upanja, v katerem smo bili odrešeni, in ob pogledu na čas, ki mineva, smo prepričani, da zgodovina človeštva in zgodovina slehernega izmed nas nista usmerjeni k slepi pegi ali temnemu breznu, ampak k srečanju z

Gospodom v slavi. Živimo torej v pričakovanju njegovega ponovnega prihoda in v upanju, da bomo večno živeli z njim. In v tem duhu sprejemamo ganljiv klic prvih kristjanov, s katerim se končuje Sveto pismo: 'Pridi, Gospod Jezus' (Raz 22,20).«

V tej prošnji nas podpira nebeška Mati Marija, naša pomočnica in tolažnica. Njej se zaupamo in k njej se zatekamo kot romarji upanja.

Naj nam bo blagoslovljen postni čas.

Msgr. dr. Peter Štumpf SDB, škof

ZAHVALA ŠKOFU JURIJU IN ZAČETEK SLUŽBE ŠKOFA PETRA Koper, sobotao, 1. februarja 2025

Pri slovesnosti ob
umestitvi škofa Petra v
stolnici v Kopru so dejavno
sodelovali tudi skavti.



PASTIRSKO PISMO NADŠKOFA METROPOLITA STANISLAVA ZORETA

ROMARJI UPANJA SKOZI POSTNI ČAS

Dragi bratje in sestre, dragi romarji upanja.

Pred nami je začetek postnega časa. Letos bo njegovo obhajanje zaznamovalo sveto leto, v katero smo vstopili na sveti večer preteklega božiča. Kakor sveto leto tako je tudi postni čas romanje, ki je usmerjeno k izpolnitvi v dosegu cilja.

Kaj pa je cilj romanja? To vprašanje si je potrebno postaviti, če nočemo, da bi se romanje spremenilo v navadno potovanje, v verski turizem, kakor danes večkrat slišimo. Kaj je cilj tvojega romanja, dragi brat, draga sestra? In še več: Ali sploh romaš? Si morda tako zadovoljen s seboj in svojim življenjskim položajem, da ne potrebuješ nobene poti naprej, da se ne obračaš za novimi obzorji, da nimaš nobenih vprašanj, ki kličejo po odgovorih in jih zahtevajo?

Ko beseda nanese na romanje, običajno mislimo, da je cilj romanja neko božjepotno svetišče. Nekatera svetišča so na poseben način vstopila v zavest krščanskega romarja. Vsi poznamo ta svetišča in mesta, ki so postala skoraj sinonim za romanje ter pri romarjih in tudi popotnikih vedno znova budijo željo po romanju.

Tudi sam sem bil dolgo prepričan, da je cilj romanja določen kraj ali svetišče. Ko romar prispe v tisto svetišče, je prišel na cilj romanja. Vendar pa nadškof Rino Fisichella, ki je proprefekt Dikasterija za evangelizacijo in mu je zaupana tudi organizacija dogodkov, povezanih s svetim letom, pravi, da cilj romanja ni prihod v romarski kraj, ampak je cilj romanja prihod domov.

Ima prav. Ko pridemo v romarski kraj, dogajanje našega spreobrnjenja postane bolj intenzivno. Pot je bila priprava, je bila zorenje. Romarsko svetišče z vso svojo sveto zgodovino, prepojeno z molitvijo, zaupanjem in vero, pa začne nagovarjati našo vero in naše zaupanje, da se tudi mi odpremo Bogu in njegovemu delovanju – da stopimo na pot spreobrnjenja. In to moramo živeti doma. Na ta cilj romanja se moramo vrniti spremenjeni – naš pogled na stvari in na ljudi mora postati drugačen, zaznamovan z vstajenjsko svetlobo.

V tem duhu bomo tudi začeli letošnji postni čas. Preden se bomo vprašali, s kakšnimi postnimi prizadevanji hočemo prehoditi ta postni čas, moramo sami pri sebi priti do trdnega prepričanja, da namen posta nikakor ni zmaga nad seboj in nad svojimi navadami ali razvadami. Na ta način bi postni čas spremenili v neke vrste dieto ali v prizadevanje za zdrav način življenja. Seveda z vsem tem ni nič narobe. Vse to je v življenju vsakega izmed nas dobro in celo potrebno. A nima prav nič opraviti s postnim časom, ki je čas in priložnost za rast naše vere.

Kaj bi torej lahko rekli, da je cilj našega postnega časa? Ne zmaga nad seboj, ampak je cilj postnega časa Jezusova zmaga nad grehom in smrtjo. Cilj postnega časa je velikonočno praznovanje Gospodovega vstajenja, v katerem tako čudovito odmevajo besede velikonočne pesmi slednice: »Povej nam, Marija, kaj

si videla na poti! Grob Kristusa živega in slavo sem videla vstalega ... Vstal je Kristus, upanje moje ... Ti, o Kralj zmagoslavni, se nas usmili.«

Cilj našega postnega časa je torej vstati s Kristusom. Zato je pomembno tudi pravo izhodišče. Posipanje s pepelom na pepelnico sredo ni ostanek preteklega preveč z grehom in padcem zaznamovanega gledanja na človeka. Ne, posipanje s pepelom je opomin, da brez Boga, ki je v Jezusu Kristusu razodel vso svojo ljubezen do nas, ni načina, da bi mogli iziti iz tega pepelnatega stanja. Brez Boga se življenje ne izide. Ostane prah in pepel.

Naj pomen obreda pepeljenja ponazorim z besedami profesorja Josepha Ratzingerja v knjigi Uvod v krščanstvo. Takole pravi: »Krščansko bogoslužje pomeni, da ne poskušamo opravičiti samega sebe, kajti taki poskusi opravičenja so v temelju samo izgovori in nas postavljajo v medsebojno nasprotje, enako kakor je bil Adamov poskus opravičevanja samega sebe izgovor in prelaganje krivde na drugega, da, navsezadnje poskus, kako bi obtožil Boga samega ... Krščansko bogoslužje zahteva, da namesto razdiralnega medsebojnega nasprotovanja, ki je posledica samoopravičevanja, sprejmemo dar ljubezni Jezusa Kristusa« (213).

Jezusov dar je njegova beseda in moč, s katero to besedo lahko živimo. Beseda današnjega evangelija je zelo jasna in zahtevna: »Ljubite svoje sovražnike, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo. Blagoslovljajte tiste, ki vas preklinjajo in molite za tiste, ki grdo ravnaajo z vami.« In besede ob koncu evangelija: »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče! Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Odpuščajte in vam bo odpuščeno. Dajajte in se vam bo dalo ... S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.«

Zato vas vabim, da bi v letošnjem postnem času vsi stopili na pot tistega romanja, na katero nas pošilja Jezus Kristus. To romanje se začne pri oltarju, kjer Jezus pravi: »Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe, pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi s svojim bratom« (Mt 5,23-24). To romanje nas bo pripeljalo do brata ali sestre, s katerim potrebujemo spravo, da se bova potem skupaj vrnila k oltarju in darovala svoj dar.

To bo najtežje romanje ne samo našega postnega časa in našega svetega leta, ampak kar romanje našega življenja. Hkrati pa je to tudi najbolj potrebno romanje, kar znova vzpostavi povezanost med nami, da znova postanemo bratje, sosedje, družina, da v resnici postanemo Cerkev.

Prihodnjo nedeljo pa nas bo s svojo besedo v letošnjem postnem času nagovoril papež Frančišek.

Naj nas na tem romanju upanja skozi postni čas v veliko noč na vsakem koraku spremlja materinska navzočnost Božje Matere Marije, Bog pa naj naše romanje blagoslavlja.

vaš nadškof Stanislav Zore, skupaj z vami romar upanja

V **SVETEM LETU** več molimo, poglobljajmo svojo vero in romajmo! Svetoletne cerkve, kjer lahko prejmemo popolni odpustek, so v koprski škofiji stolnica, romarski cerkvi na Sveti Gori in v Logu pri Vipavi in konkatedrala v Novi Gorici.

Molimo za **PAPEŽA FRANČIŠKA**, ki je že nekaj časa v bolnišnici. Naj mu Bog da moči za spoprijemanje s preizkušnjami.

ZVONIK lahko začnemo graditi, ko bo zbranih dovolj sredstev. Lepo bi bilo, da ga postavimo ob 60-letnici župnije. Priporočamo se za darove osebno ali na TRR župnije
Župnija Ankaran, Oljčna pot 18, Ankaran
IBAN **SI56 0432 1000 3318 296**, BIC **KBMASI2X**.

Kot pomoč za izgradnjo zvonika lahko **NAMENIMO ODPSTOTEK DOHODNINE**, ki jo moramo plačati v vsakem primeru, domači župniji (**Župnija Ankaran, DŠ 92 37 49 48**).

VABLJENI K DAROVANJU ZA SVETE MAŠE

Po naših namenih lahko skupaj molimo v krščanskem občestvu, svoje prošnje pridružimo Jezusovi daritvi.

ZAKRAMENT SPRAVE – SPOVED lahko prejmemo ob četrtek od 18. ure naprej ali kadarkoli po dogovoru.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 10.00 in 11.30 – Ankaran

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi – vsak dan

torek 16.00 Valdoltra ni v juliju in avgustu

četrtek 17.00 Sv. Brida ni v juliju in avgustu

Spovedovanje: **ČETRTEK OD 18.00 V ŽUPNIJSKI CERKVI**

Kadarkoli po dogovoru

Telefon: **05 652 12 12; 041 243 278** – župnik Franc Šenk SDB

Elektronska pošta: **zupnija.ankaran@rkc.si**

Spletna stran župnije: **ankaran.donbosko.si**

Transakcijski račun: **IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X**